USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **M. N. A. S.**, zast. Mgr. Daliborem Lípou, ustanoveným opatrovníkem, se sídlem Jugoslávská 856/2, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2022, č. j. OAM-124/LE-BA05-D06-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 12. 2022, č. j. 17 Az 22/2022-49,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému opatrovníkovi žalobce Mgr. Daliboru Lípovi, advokátovi, **se** odměna a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 9. 2022, č. j. OAM-124/LE-BA05-D06-2022, rozhodl, že žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany je podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) nepřípustná, řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona a určil, že státem příslušným k posouzení žalobcovy žádosti je podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, který se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, Rumunsko.

[2] Proti uvedenému rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou u Krajského soudu v Plzni, který shora označeným usnesením (dále jen „napadené usnesení“) řízení o žalobě zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neboť přestože vyvinul úsilí ke zjištění místa žalobcova pobytu, toto místo pobytu nelze zjistit.

[3] Proti napadenému usnesení se žalobce (zastoupený ustanoveným opatrovníkem), (dále též „stěžovatel”) bránil včas podanou blanketní kasační stížností.

[4] Dříve, než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl, stěžovatel ji vzal zpět podáním ze dne 10. 2. 2023.

[5] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s., *může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl*. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět*.

[6] Jelikož projev vůle stěžovatele, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 téhož zákona řízení zastavil.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl kasační soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

[8] Stěžovateli byl již v řízení o žalobě ustanoven opatrovníkem Mgr. Dalibor Lípa, advokát. Ten zastupuje žalobce i v řízení o kasační stížnosti a jeho odměnu a náhradu hotových výdajů hradí stát (§ 140 odst. 2 o. ř. s. ve spojení s § 64 s. ř. s.). Opatrovník stěžovatele v řízení o kasační stížnosti sepsal blanketní kasační stížnost a následně učinil její zpětvzetí. Nejvyšší správní soud však dospěl k závěru, že náklady s těmito úkony spojené nejsou důvodně a účelně vynaložené k uplatnění stěžovatelových práv v nynějším řízení, tudíž odměnu a náhradu hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti tomuto opatrovníku nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. února 2023

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu